

GROEPSTIJDRIT OP ZONDAG 1 OKTOBER 2006 (Tijdritcommissie)

De tijdritcommissie (TRC), bestaande uit Jan Goossink, Henk Scholten, Gerard Meijer, Hans Stokkelaar en Wim Horsthuis, gaan op 1 oktober 2006 een groepstijdrit organiseren voor alle leden van RTC Twente. Op zondagmorgen 1 oktober 2006 wordt als afsluiting van het wegseizoen om half tien de groepstijdrit houden. Bij deze tijdrit gaat het er om dat je als groep van vier personen een rit rijdt waarvan je van te voren aangeeft wat je gemiddelde snelheid zal zijn. Klokjes e.d. worden dan afgeplakt of thuisgelaten. Het is voor hen die niet uit zijn op louter snel fietsen heel aardig om op deze wijze te proberen zo dicht mogelijk bij de voorspelde tijd te komen. De rit wordt in de omgeving van Beuningen verreden over een aantrekkelijk parcours over maximaal 50 km. Na afloop wordt iedereen uitgenodigd voor de prijsuitreiking bij Hotel Sterrebos in Beuningen. Het is noodzakelijk dat de "vierspannen" zich van te voren aanmelden bij de TRC. Dat kan bij h.scholten@landmeetdienst.nl en horsthuis@home.nl. Met name de diverse fietsende families worden gevraagd zich als groep aan te melden.

Koninginnen Familie puzzelrit op zaterdag 29 april a.s.

Op zaterdag 29 april a.s. vindt de jaarlijkse koninginnen familie puzzeltocht weer plaats. Iedereen kan hier aan mee doen. Vertrek is vanaf het marktplein tussen 13.00 uur en 14.00 uur.

Tijdrit nieuwe stijl is toch spannend gebleken (tijdritcommissie)

De geluiden van te voren waren niet echt hoopvol. Vooral de zich toerrijders noemende rijders van groep één zagen al weer zo'n watjes-wedstrijd voor ogen, daar waar normaal snelheid en overmoed aanleiding vormt om de adrenaline op niveau te krijgen.

Niets is minder waar gebleken op zondag 1 oktober, tevens de afsluiting van het wegseizoen.

Even nog de aanleiding, die keurig in TC/Tubantia was verwoord: tijdritten en lidmaatschap NTFU staan op gespannen voet met elkaar. Wij zeggen een toerclub te zijn en daar hoort een wat aangepaste stijl van rijden bij. Geen wedstrijden en dus ook geen tijdritten klassieke stijl. Het bestuur had ons tijdig haar standpunt kenbaar gemaakt en dat ligt, gezien haar verantwoordelijkheid, in het verlengde van het NTFU reglement.

Na de twee succesvolle afleveringen op de Lönsberg in 2004 en 2005 was het dus zoeken naar een alternatief. Een toertocht die geen echte wedstrijd is en toch de gemoederen bezighoudt:

Een tijdrit rijden op een eigen aangegeven gemiddelde.

De voorgeschiedenis kent iedereen: het parcours werd op het laatste moment gewijzigd, het aantal aanmeldingen was boven elke verwachting en na afloop werden we toch nog enigszins met het motto van de "Oale grond" geconfronteerd.

Rijden tegen jezelf blijkt niet eenvoudig. Er was over de hele linie genomen sprake van een schromelijke zelfonderschatting. Geen enkel team van vier rijders presteerde onder de opgegeven tijd. Waarvoor onze complimenten.

Bijgaand de afwijkingstabel:

	opgegeven	werkelijk	absolute	in	
	gemiddelde	gemiddelde	afwijking	procenten	
1	Bestuur	33,5	33,86	0,36	1,07%
2	De vier spetters	37,5	38,35	0,85	2,27%
3	gelegenheidsteam	32,5	33,95	1,45	4,48%
4	de gemiddelden	32,5	33,96	1,46	4,50%
5	Groollo	37,0	38,49	1,49	4,03%
6	Les Amis	28,5	30,69	2,19	7,70%
7	De Snoeijinks	36,0	38,28	2,28	6,35%
8	Ermken	29,0	31,33	2,33	8,05%
9	De Oude Bruininks	39,0	41,46	2,46	6,32%
10	De Doartrappers	29,5	32,00	2,50	8,49%
11	Komt wa goed	29,5	32,34	2,84	9,64%
12	De Siepels 1	34,5	37,77	3,27	9,48%
13	de harde kern	32,0	35,32	3,32	10,37%
14	De Siepels 2	30,0	33,33	3,33	11,10%
15	De Bruninks	32,0	35,97	3,97	12,40%

historische foto's en duizenden negatieven van de jaren veertig, vijftig en zestig lagen in het archief opgeslagen. Bij de brand in de donkere kamer in 1962 ging helaas een groot deel van dit archief verloren. Een waardevol en historisch stuk fotomateriaal van Denekamp en omstreken ten tijde van de Tweede Wereld Oorlog was in rook opgegaan.

De "doorbraak" veranderde veel in het historische centrum van Denekamp, ook de fotozaak van Kamphuis verdween en de familie Kamphuis betrok een nieuw pand aan de Eurowerft.

Ad zijn vader stierf op jonge leeftijd, zijn moeder hertrouwde en fotograaf Kamphuis veranderde in fotograaf Morsink.

Ad zocht, na het afronden van zijn HBS-B opleiding begin jaren zeventig, zijn heil bij Hollandse Signaal. Via een avondstudie Datalogie aan de toenmalige TH Twente, stapte Ad als software programmeur over naar de firma Nino in Nordhorn. Na een kortstondig uitstapje in Essen kwam Ad in 1975 in dienst bij Orga-Ratio GmbH, eveneens gevestigd in Nordhorn.

Ad, inmiddels 25 jaar oud, kocht als vrijgezel een stuk bouwgrond aan de Alerdink en diende o.b.v. een eigen ontwerp een bouwaanvraag in. De welstandcommissie ging dwarsliggen en twee jaar na aankoop van de bouwgrond was er nog steeds geen schop de grond in geweest.

De gemeente werd ongeduldig en dreigde de kavel terug te nemen. Net op tijd werd alsnog een bouwvergunning verstrekt.

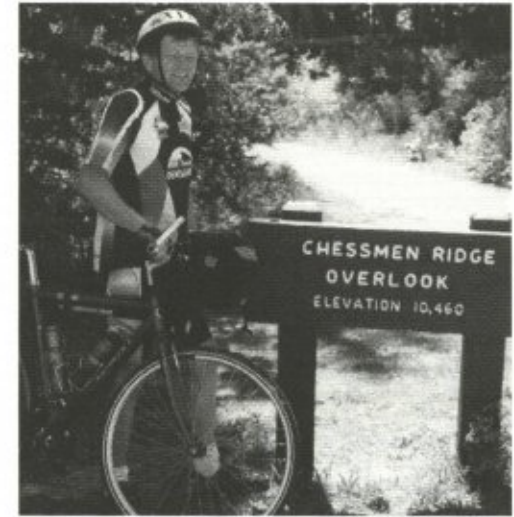
Daarna ging het snel, toeval of niet, maar bij de oplevering van het huis, kwam ook aan het vrijgezellenbestaan van Ad een einde. In 1979 trad Ad in het huwelijk met Ria Wesselink uit Geesteren en Ad had zowaar tijd voor andere bezigheden.

Via zijn neef Johnny Kamphuis werd Ad overgehaald, om te gaan fietsen. Samen met Teun van Deth, Johan Busscher, Gerard Meijer, Johnny Kamphuis, Tom Kemperman en Jos Hermelink werd er elke zondag ochtend een mooie route gefietst. De monsterrit uit 1977 naar Kirchberg kreeg een vervolg. Ook tochten als Luik Bastenaken Luik ging Ad niet uit de weg. (Ad was in Luik de enige getuige van de nu al legendarische wielwissel van Johan Busscher).

In 1983 en in 1986 werden Ad en Ria verblijd met de geboorte van twee dochters; Carolien en Annemiek. Carolien studeert momenteel in Nijmegen en Annemiek verblijft in Boulder in Colorado aan de voet van de Rocky Mountains. (Ad en Ria zijn pas terug uit Colorado en hebben gedurende hun vakantie al gezien hoe mooi enkele etappes zijn van "RTC goes USA 2007". Het was er op ruim 3700 meter hoogte in het Rocky Mountain National Park knap koud voor de tijd van het jaar en de eerste sneeuw meldde zich reeds. Ad vraagt zich terecht af in hoeverre het weer en de hoogte het "uitstapje" van RTC nadelig kunnen beïnvloeden.

Begin jaren tachtig werd Ad door wijlen Jos Hermelink betrokken bij de organisatie van de rijwieldriedaagse. Na de plotselinge dood van Jos Hermelink in 1988 werd Ad door het toenmalige bestuur van de RTC Twente verzocht om de organisatie van dit evenement op zich te nemen. Tot op de dag van vandaag is Ad nog steeds druk in de weer met het organiseren van dit evenement.

Dat hij dit niet in zijn eentje kan doen moge duidelijk zijn. Naast een secretaris (Walter Vollenbroek) en een penningmeester (Nico Benneker) heeft de stichting Euregio Fietsvierdaagse vele vrijwilligers nodig. De jaarlijks veranderende routes, de levering en het onderhoud van de materialen, het inschrijven en stempelen, het verhelpen van fietspech, het organiseren van het randgebeuren etc. vragen om de inzet van velen.

Dit is niet de uitslag van de tijdrit, want in ons reglement hadden we opgenomen dat we de gemiddelde snelheid zouden omzetten in een tijd en dat zou de normtijd moeten worden. Wie daar het dichtste bij komt is de winnaar. En dat ziet er dan zo uit:

	normtijd	werkelijke tijd	afwijking
	Bestuur	1:27:30	0:00:56
2	De vier spetters	1:17:15	0:01:45
3	Groollo	1:16:58	0:03:06
4	gelegenheidsteam	1:27:15	0:03:54
5	de gemiddelden	1:27:14	0:03:55
6	De Oude Bruininks	1:11:27	0:04:31
7	De Snoeijinks	1:17:23	0:04:55
8	Les Amis	1:36:31	0:07:26
9	De Siepels 1	1:18:26	0:07:26
10	Ermken	1:34:33	0:07:36
11	De Doartrappers	1:32:34	0:07:52
12	de harde kern	1:23:53	0:08:42
13	Komt wa goed	1:31:36	0:08:50
14	De Siepels 2	1:28:53	0:09:52
15	De Bruninks	1:22:22	0:10:13

Na afloop is er wat gemaild over de juiste uitslag; terecht wees Rudy Nijmijer ons op het reglement en vandaar dat we enkele dagen later de uitslag wat hebben moeten aanpassen. De prijsuitreiking zo is afgesproken, doen we niet over. Typisch een beginnersfout van onze kant en dat mag.

Tot slot wil het tijdritcomité (TRC) iedereen danken voor de fijne medewerking om dit evenement te kunnen laten slagen. Bijkomend probleem voor de organisatie was dat de wisselbeker in bezit bij Herman Snoeijink niet door hem verdedigd kon worden. Maar dat zal Herman niet erg vinden. Hij is nu gewoon de eigenaar van die beker.

Volgend jaar zullen we in ieder geval voor RTC weer een zelfde soort tijdrit organiseren en dan op meer geaccidenteerd terrein en het organisatiecomité overweegt dan een gemiddelde snelheid aan te reiken dat gereden moet worden, maar daar gaan we met elkaar nog lekker over discussiëren.

het dorpje Mattrei, alwaar een lekker biertje stond te wachten in Hotel Krone.

22-8-06 Dag 3: via Brenner en Penserjoch naar Bolzano (101 km 1600hm)

De dag begon met het verder beklimmen van de Brennerpas wat niet moeilijk is, behalve de laatste drie kilometer die nog behoorlijk in de benen klimmen. Na een prachtige afdaling volgen we de tocht naar de Passo di Pennes. De Penserjoch is een wolf in schaapskleren. een prachtige klim in een fantastische omgeving, maar steil en vooral het feit dat er maar drie bochten zijn waar je heel even de druk van de benen af kunt halen maakt hem tot een ware uitdaging voor de liefhebber. De top op 2211 meter ligt er verlaten en kaal bij als de Mont Ventoux. Maar ook hier is de afdaling een genot en zijn snelheden boven

de 85 km/u haalbaar. Het dal van de Talfersbach is als of het gemaakt is voor ansichtkaarten en is prachtig om doorheen te fietsen. We zijn natuurlijk onderweg wel even gestopt bij het riviertje om een boterham te eten en te genieten van de omgeving.

23-8-06 Dag 4: Rondrit via Passo Nigre en Passo Costalunga (70 km 1000hm)

Deze tocht gaat helemaal in richting van de Dolomieten via een prachtige klim richting een aantal skidorpjes. De uitzichten zijn prachtig in enkele idyllische dorpjes. Bij de Passo di Costalunga zit je midden in het gebied waar 's winters veel skiërs komen.

24-8-2006 : Dag 5: Via de Mendelpass en Proveis naar Lana. (88 km 2150hm)

Nadat we de druivenstruiken van het dal van Bolzano achtergelaten hadden zouden we via de Mendelpass en Proveis naar Lana gaan en een rustige tocht krijgen. Maar de Mendelpass was al redelijk zwaar (1363 m) en de "kleine